

Bruxelles, den 18.2.2013
COM(2013) 85 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om medlemsstaternes bestræbelser i 2011 på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem
fiskerikapacitet og fiskerimuligheder

DA

DA

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om medlemsstaternes bestræbelser i 2011 på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder

1. INDLEDNING OG VIGTIGSTE RESULTATER

Medlemsstaterne er ansvarlige for at skabe en stabil og varig ligevægt mellem flåderne og deres fiskerimuligheder¹. Bæredygtig forvaltning af fiskeriet indebærer en økonomisk levedygtig flåde, som udnytter naturens ressourcer under niveauet for maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). Dette er et af hovedprincipperne i den reform af den fælles fiskeripolitik, som Europa-Kommissionen har foreslået.

Denne rapport giver en oversigt over EU's fiskerflåder. De oplysninger, der anvendes, er indsendt af medlemsstaterne i deres årsrapporter for 2011², og stammer derudover fra EU's fiskerfartøjsregister³ eller er indsamlet i henhold til rammen for dataindsamling (DCF)⁴ (se bilag 1). Vurderingen af oplysningerne er foretaget af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF)⁵.

Hovedkonklusionen er, at der er behov for betydelige forbedringer i de kommende år med hensyn til måden, hvorpå medlemsstaterne vurderer ligevægten og forvalter flåderne. Eftersom fiskeriforvaltningen fremover vil omfatte mål for maksimalt bæredygtigt udbytte, er det ikke længere tilstrækkeligt at stole på statiske lofter. For at skabe en økonomisk levedygtig flåde, der udnytter ressourcernes fulde biologiske potentiale, er der behov for indikatorer for økonomisk levedygtighed og bredere bæredygtighedsindikatorer i forvaltningen af EU-flåderne. En forbedret vurdering af fiskebestandene, dataindsamling og -indberetning, analyse og metode er altafgørende.

2. KAPACITETSLOFTER ...

Alle medlemsstater skal sørge for, at fiskerikapaciteten i tonnage (bruttotonnage - BT) og maskineffekt (kW) til enhver tid er lig med eller mindre end de nominelle niveauer, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1013/2010⁶. Fiskerfartøjsregisteret viser, at alle medlemsstaterne på nær Rumænien har overholdt disse nominelle niveauer (se bilag 2). EU's flåde var 14,1 %

¹ Artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002.

² I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002.

³ Jf. artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og artikel 11 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1013/2010 om gennemførelsesbestemmelser til EU's flådepolitik som fastsat i kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002.

⁴ Jf. Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik.

⁵ "Review of national reports on Member States' efforts to achieve balance between fleet capacity and fishing opportunities", (STECF-12-18). 2012, JRC Scientific and Policy Reports.

⁶ Artikel 7 og 8 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1013/2010 af 10. november 2010.

under GT-loftet og 9,9 % under kW-loftet med en margin, der svinger fra 2 % til 62 %⁷. I 2011 faldt antallet af fartøjer med 2 %, mens tonnagen og maskineffekten gik henholdsvis 3,7 % og 3,1 % ned. Reduktionen af både tonnage og maskineffekt var - med visse variationer – stort set ens fra medlemsstat til medlemsstat (se bilag 3).

For at sikre ensartethed i fiskerfartøjsregistrets målinger er medlemsstaterne forpligtet til systematisk at certificere nye motorer, udskiftede motorer og teknisk modificerede motorer på mere end 120 kW. Forpligtelsen gælder fra januar 2012 for fartøjer, der er en del af en fiskerindsatsordning, og fra januar 2013 for alle andre fartøjer. Medlemsstaterne skal ligeledes foretage kontrol af oplysningerne ud fra stikprøveplaner. Når oplysningerne viser, at motorkraften er større end den, der er angivet i fartøjets fiskerilicens, skal de foretage en fysisk kontrol.

En række medlemsstater har ikke overholdt tidsfristen for måling og kontrol, og visse medlemsstater overholder slet ikke disse kontrolkrav. Kun få medlemsstater har vedtaget de påkrævede stikprøveplaner for kontrol af oplysninger. Ved udgangen af november 2012 havde elleve medlemsstater vedtaget en stikprøveplan for kontrol af maskineffekt, mens ni medlemsstater meddelte, at de snarest muligt ville vedtage en plan. To medlemsstater har endnu ikke gjort det.

Kommissionen mener, at det er meget vigtigt, at kontrolforordningen overholdes. Den er afgørende for at sikre lige vilkår for fiskeriet i EU.

I 2011 offentliggjorde Den Europæiske Revisionsret en særberetning om forvaltning af flådekapaciteten i EU. De eksisterende kapacitetsdefinitioner blev her betragtet som upålidelige indikatorer for fartøjernes fangspotentiale⁸. Kommissionen er opmærksom på, at parametre som BT og kW er utilstrækkelige, når det gælder om at måle den tekniske udvikling. Derudover er der praktiske problemer forbundet med at måle maskineffekt.

Udtagning har været det mest anvendte redskab til kapacitetsreduktion. Kommissionen vurderer, at der i årene 2000-2015 vil blive anvendt hen ved 1,3 mia. EUR i EU-midler til udtagning (se bilag 4).

I sin analyse af støtte til udtagning konkluderede Den Europæiske Revisionsret, at offentligt støttede udtagningsordninger ikke var målrettede og manglede klare udvælgelseskriterier⁹. Retten konkluderede, at udtagning af fiskerfartøjer havde en - i bedste fald - begrænset indvirkning på de berørte fiskebestande.

3. ... OG KAPACITETSINDIKATORER

Med tiden har det vist sig, at beskrivelse af flådekapaciteten ud fra maskineffekt og tonnage har sine begrænsninger. At disse parametre holdes inden for grænserne er ikke i sig selv bevis for, at fiskerflåderne er afpasset efter tilstanden af de fiskeressourcer, som de er afhængige af.

⁷ Rumænien er ikke inkluderet.

⁸ Revisionsrettens særberetning nr. 12/2011 "Har EU's foranstaltninger bidraget til at tilpasse fiskerflådernes kapacitet til de disponible fiskerimuligheder, punkt 21.

⁹ Revisionsrettens særberetning nr. 12/2011 "Har EU's foranstaltninger bidraget til at tilpasse fiskerflådernes kapacitet til de disponible fiskerimuligheder?", punkt 76.

En vurdering af, om der er ligevægt, kræver snarere, at resultaterne af flådernes aktiviteter analyseres ud fra tilstanden af de ressourcer, som de er økonomisk afhængige af, og udnyttelsen af fartøjerne. Denne analyse mangler helt eller delvist i en række af medlemsstaternes flåderapporter.

Udnytter en fiskerflåde bestandene ud over et bæredygtigt niveau? Tjener fartøjerne i en flåde i gennemsnit nok til i det mindste at dække deres kortsigtede omkostninger? Er flådens rentabilitet tilstrækkelig til at udskifte fartøjer og motorer efter behov? Udnyttes fartøjerne fuldt ud, eller er mange ofte ude af drift? Sådanne indikatorer kan afsløre en uligevægt i flåden.

I denne rapport opsummeres medlemsstaternes bestræbelser på at tage hånd om problemerne og undersøger de oplysninger, der ligger ud over det, som medlemsstaterne har indberettet.

En flåde, som drives bæredygtigt og er økonomisk levedygtig

- udnytter bestandene bæredygtigt på kort sigt og har som mål at holde fangsterne under niveauet for maksimalt bæredygtigt udbytte
- er rentabel både på kort og
- lang sigt og
- udnyttes fuldt ud på tidspunkter, hvor fartøjerne normalt bør være aktive, under hensyntagen til, at mange fiskerier er sæsonbetonede.

STECF har på Kommissionens foranledning undersøgt EU-flåderne på grundlag af indikatorer, der svarer til ovenstående kriterier. Pga. manglende tid og ressourcer har STECF indtil videre kun beskæftiget sig med de 92 vigtigste flåder i de 14 medlemsstater, der har det største fiskeri, men disse dækker til gengæld 72 % af EU's indkomst fra fangster og er derfor repræsentative for de vigtigste fiskeriaktiviteter i Europa. STECF har anvendt de indikatorværdier, som er beregnet ud fra medlemsstaternes rapporter, data indgivet i henhold til EF-rammen for dataindsamling og, hvor det var relevant, vurderinger af fiskebestandene.

De anvendte indikatorer er anført nedenfor (se bilag 5 for hele beskrivelsen).

At fiskeriet er afhængigt af bestande, som befiskes over MSY-niveauet betyder, at en flåde gennemsnitligt har fisket over det bæredygtige niveau i en længerevarende periode. Set i lyset af målene for reformen af den fælles fiskeripolitik er fiskeri under MSY-niveauet brugt som standard.

Break-even betyder, at flåden tjente nok til at dække sine kortsigtede omkostninger.

Utilstrækkelige økonomiske resultater betyder, at flåden på lang sigt ikke tjener nok til at kunne foretage store kapitalinvesteringer såsom udskiftning af fartøjer og motorer, når disse er slidt. Negativt afkast på anlægsaktiver og materielle anlægsaktiver kan, hvis det konstateres over en længere periode, være tegn på overkapitalisering.

Underudnyttelse betyder, at fartøjerne har været aktive men højst i 70 % eller mindre af den tid, der kunne være fisket, under hensyntagen til fiskeriernes sæsonbetonede karakter.

Inaktive fartøjer er fartøjer, hvorfra der ikke blev fisket på noget tidspunkt i løbet af året.

Indikatorerne er baseret på gennemsnit for hver fartøjskategori, der er undersøgt. Eksempelvis kan fartøjernes individuelle økonomiske resultater variere, og således kan fartøjer have klaret sig bedre eller dårligere end de gennemsnitlige resultater.

4. FLÅDEKAPACITET PR. MEDLEMSSTAT

Denne oversigt over flådesituationen i hver medlemsstat er baseret på medlemsstaternes rapporter og resultaterne af de undersøgelser, som STECF har foretaget i perioden 2008-2011, hvis disse foreligger.

Flåderne i **Belgien** er siden 2003 skåret væsentligt ned via en reduktion af de eksisterende fiskerilicenser og omfordeling af fiskerimuligheder blandt de tilbageværende fartøjer. Der er ikke fremsendt detaljerede oplysninger om de enkelte flåder. Belgien konkluderede, at landets flåder er i ligevægt med fiskerimulighederne.

STECF's undersøgelser viser, at flåden af bomtrawlere på 18-24 m i gennemsnit ikke tjente nok til at kunne foretage store kapitalinvesteringer. Både denne flåde og bomtrawlere på 24-40 m var afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet.

Bulgarien konkluderede, at der næsten er ligevægt mellem fiskebestandene og flådestørrelsen. Bulgarien har til hensigt at træffe foranstaltninger, der skal reducere antallet af inaktive fartøjer, og er for øjeblikket ved at ændre lovgivningen.

I 2011 var 57 % af alle fartøjer inaktive. Heraf var de fleste fartøjer under 12 m lange. Alle flåder af fartøjer på over 12 m havde, selvom de havde nået break-even, dårlige økonomiske resultater i den periode, som undersøgelsen vedrører, på grund af højere brændstofforbrug og høje brændstofpriser. Fartøjer på under 18 m var underudnyttede, idet de fiskede i blot 70 % af den maksimalt mulige fisketid.

Cypern har, efter i et årti at have øget antallet af små fartøjer, der er genstand for indsatsbegrænsninger, og samtidig reduceret kapaciteten, når det gælder BT og kW, nu til hensigt at reducere overkapitaliseringen ved at skrotte cirka 100 små kystfartøjer, som ikke er genstand for indsatsbegrænsninger.

Der er rapporteret om underudnyttelse af alle flåder undtagen fartøjer på 12-24 m med polyvalente passive redskaber, og der er rapporteret om lavt eller negativt afkast på investeringer for alle flåder.

Siden IOK-systemet blev indført i 2003, er der foretaget en væsentlig reduktion af flådekapaciteten i **Danmark** (fartøjer, BT, kW). Danmark betragter situationen som temmelig stabil, og der er ingen langsigtet fysisk overkapacitet af betydning. Danmark har dog konstateret en overkapacitet i flåden af fartøjer på 0-12 m og 12-24 m med polyvalente passive redskaber, såvel som i flåden af mindre trawlere (flåden af trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på 0-12 m) og opmudringsfartøjer på 12-24 m.

STECF's undersøgelser viser, at alle undersøgte danske flåder var afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet. Tre flåder tjente ikke nok til at kunne foretage store kapitalinvesteringer (fartøjer på henholdsvis 10-12 m og 12-18 m med polyvalente passive redskaber og fartøjer på 12-18 m med aktive og passive redskaber). To flåder (fartøjer på 18-24 m med aktive og passive redskaber og trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på 18-24 m) var underudnyttede.

Tysklands rapport er ikke baseret på de eksisterende retningslinjer og indikatorer. Ligevægten blev udelukkende undersøgt kvalitativt pr. flåde. Det er Tysklands erklærede mål at fastholde en tilstrækkelig samlet kapacitet til at kunne udnytte sine kvoter. I 2011 blev der foretaget en reduktion på 5,6 % i antallet af fartøjer, 4,4 % i BT og 6,4 % i kW. Der blev ikke udtaget fartøjer fra flåden med offentlig støtte.

STECF's undersøgelser viste, at flåder bestående af fartøjer på under 10 m med passive redskaber, trawlere til bundfiskeri på henholdsvis 12-18 m, 18-24 m og 24-40 m samt bomtrawlere på 24-40 m var afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet, men var økonomisk stabile. Der var fartøjer, som var underudnyttede, samt en stor inaktiv flåde af mindre fartøjer (herunder 458 inaktive fartøjer på under 10 m).

Estland rapporterede om overkapacitet, hovedsagelig blandt trawlere på over 12 m. Flåden blev reduceret med 7 fartøjer i 2011, hvorved der blev fjernet 371 BT og 1056 kW.

STECF's undersøgelse viste, at pelagiske trawlere på 24-40 m var afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet. Fartøjerne var underudnyttede, men økonomisk bæredygtige.

Grækenland har ikke fremlagt en vurdering af ligevægten og ej heller vurderet sin flådepolitik eller fremlagt data i henhold til EF-rammen for dataindsamling. Grækenland har rapporteret om tegn på overfiskeri af kulmule og rejer i Det Ægæiske Hav, men har ikke fremlagt detaljer herom. Flåden blev i 2011 reduceret med 488 fartøjer og skåret ned med 3,6 % BT og 4,0 % kW. Der er blevet udarbejdet forvaltningsplaner, herunder særlige licensordninger, for bundtrawlere og for notfiskeri efter ansjoser og sardiner.

Grundet manglen på oplysninger af biologisk, økonomisk og teknisk art er det umuligt at vurdere ligevægten mellem de græske flåder og ressourcerne.

Spanien rapporterede, at flådekapaciteten i nogen grad stadig er større end fiskerimulighederne, og at flåden er i stand til at fange mere end den tildelte kvote. Spanien bestræber sig fortsat på at reducere flådekapaciteten både med og uden offentlig støtte, hvilket i løbet af 2011 resulterede i en reduktion på 4,6 % BT og 3,7 % kW. Hvad angår den tekniske indikator rapporterede Spanien om underudnyttelse af en del af flåden i både nationale fiskerizoner og internationale farvande. Tendensen til underudnyttelse har dog været faldende i perioden 2008-2011. Der blev kun fremlagt oplysninger om flådernes løbende indtægter/break-even. Dette skyldes delvist, at der ikke er fremlagt specifikke fangstdata. Den spanske rapport fastslår, at alle flåder drives med fortjeneste. Støtte modtaget af skibsejere er medtaget i indkomstberegningen.

Det er på grund af manglen på data ikke muligt at foretage en sammenlignelig og objektiv vurdering af overfiskeri og økonomisk bæredygtighed. De indkomstberegninger, som STECF har foretaget, og som ikke inkluderer indkomst fra støtte, tyder på, at flåder af fartøjer på under 10 m med aktive og passive redskaber, trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på henholdsvis 18-24 m og 24-40 m samt fartøjer på over 40 m med krogredskaber ikke når break-even.

Frankrig indsendte samlede oplysninger om sine fastlandsbaserede fartøjer og konkluderede, at de fleste fiskerier er i ligevægt. Der blev ikke fremlagt biologiske, tekniske og økonomiske indikatorer. I 2011 udtog Frankrig 133 fartøjer, 7 653 BT og 20 408 kW med offentlig støtte. Specifikke flådeafviklingsplaner har resulteret i udtagning af næsten 60 fartøjer inden for forskellige kategorier af "følsomt" fiskeri.

STECF's undersøgelse afslører en række forskellige forhold. Flåder af fartøjer på under 10 m, 10-12 m, 12-18 m, 18-24 m og 24-40 m med drivgarn og faststående garn var afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet, men var tilsyneladende økonomisk bæredygtige og nåede break-even - også i den periode, som undersøgelsen vedrører. Flåder af fartøjer på 24-40 m med krogredskaber og fartøjer på 24-40 m med polyvalente aktive redskaber var ligeledes afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet. Indikatorerne tyder på svage økonomiske resultater i den undersøgte årrække.

Flåder af opmudringsfartøjer på 12-18 m, pelagiske trawlere på 18-24 m og over 40 m, trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på 18-24 m og 24-40 m samt notfartøjer på over 40 m viste også svage økonomiske resultater i den periode, som undersøgelsen vedrører. Flåder af fartøjer på under 10 m med tejner eller fælder, fartøjer på under 10 m med krogredskaber, trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på 10-12 m samt trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på 12-18 m, var økonomisk bæredygtige, men det er uvist, hvilken tilstand de ressourcer, de er afhængige af, befinder sig i.

Irland rapporterede – uden at være specifik – at der var en vis uligevægt i nogle flåder. Der er behov for flere oplysninger.

STECF anfører, at pelagiske trawlere på 24-40 m var afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveau og ikke tjente nok til at kunne foretage store kapitalinvesteringer. Pelagiske trawlere på over 40 m var også afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet og var underudnyttede, men de havde nået break-even og virkede til at være økonomisk bæredygtige. Flåder bestående af opmudringsfartøjer på 10-12 m samt trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på 18-24 m var tilsyneladende overkapitaliseret. Fartøjer på under 10 m med tejner eller fælder, lod til at have nået break-even, men det er uvist, hvilken tilstand de ressourcer, de er afhængige af, befinder sig i.

Italien konstaterede overkapacitet for notfartøjer og bundtrawlere på over 24 m og planlægger en omfattende udtagningsordning.

STECF-undersøgelsen viser, at flåder af trawlere til bundfiskeri, notfartøjer på 24-40 m og bomtrawlere på 24-40 m ikke tjente nok til at kunne foretage store kapitalinvesteringer, og at sidstnævnte endvidere havde en lav kapacitetsudnyttelse. Flåder bestående af fartøjer på 6-12 m med polyvalente passive redskaber, opmudringsfartøjer og notfartøjer på henholdsvis 12-18 m og 18-24 m så ud til at have nået break-even.

For de fleste flåders vedkommende er kendskabet til bestandenes biologiske situation begrænset, hvilket gør det umuligt at undersøge, om de er afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet.

Letland rapporterede om overkapacitet for trawlere på 12-24 m og løftenetsfartøjer på 24-40 m. Den lettiske flåde er reduceret med 14,9 % BT og 14,3 % kW. Letland havde fra 2011 til 2012 en permanent udtagningsordning.

STECF's undersøgelser viser, at pelagiske trawlere på 24-40 m havde nået break-even, men at de var afhængige af bestande, som befiskes en smule over MSY-niveauet.

Litauen sigter mod at bevare tilstrækkelig samlet kapacitet til at fiske de tildelte kvoter. I 2011 blev antallet af fartøjet reduceret væsentligt (- 12 %), mens flådekapaciteten kun blev lettere reduceret, når det gælder tonnage (- 1,6 % BT) og stort set, når det gælder maskineffekt. Litauen anvendte ikke indikatorerne i sin rapport.

STECF's undersøgelse indikerer, at de flåder af trawlere til bundfiskeri på 24-40 m og notfartøjer, ikke fiskede efter overfiskede bestande og var økonomisk bæredygtige. Der var imidlertid tale om en høj grad af underudnyttelse.

Malta meldte om overkapacitet for hele flåden i 2009 og 2010, mens det ikke er muligt at konstatere, om dette ligeledes er tilfældet for 2011 på grund af mangel på økonomiske og sociale oplysninger. Den maltesiske flådekapacitet er skåret kraftigt ned (-32,8 % i BT og 9,2 % i kW).

Udnyttelsen af flåden var mindre end 50 %.

Nederlandene rapporterede, at visse trawlere til bundfiskeri sjældent blev brugt, og at det ville være muligt at fiske de tildelte kvoter med færre fartøjer. Hvad angår trawlere til bundfiskeri ligger den biologiske indikator stadig en del over målniveauet, men fra 2008 til 2011 er det gået i den rigtige retning. For de pelagiske flåder var den biologiske situation ganske god i det nordøstlige Atlanterhav, mens fiskeripresset på de bestande, der fiskes i de vestafrikanske farvande eller i andre højsøområder, var for stort.

STECF's undersøgelser indikerer, at alle fem undersøgte flåder bortset fra bomtrawle på 18-24 m var afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet. Derudover var trawlere til bundfiskeri og notfartøjer underudnyttede. Den pelagiske flåde viste tegn på overkapitalisering.

Polen konkluderede, at det ikke er nødvendigt at reducere flåden yderligere. For sild i den centrale del af Østersøen, der hovedsagelig fanges af pelagiske trawlere på 24-40 m, var fiskeridødeligheden for høj. I 2009 var der tale om en mærkbar forbedring i de økonomiske indikatorer for østersøflåden med undtagelse af langlinefartøjer på 12-18 m og trawlere til bundfiskeri på 18-24 m. I 2011 modtog $\frac{2}{3}$ af Østersøens torskeflåde støtte til midlertidig udtagning. Disse fartøjer vender snart tilbage til fiskeriet. 13,8 % af fartøjerne var inaktive, hvilket repræsenterer en bruttotonnage på 16 %.

Portugal konkluderede, at landets flåder var i balance med fiskerimulighederne. I 2011 var den samlede kapacitet for Portugals fastlandsbaserede flåde praktisk talt uændret (med en reduktion på 1 %).

Store dele af fangsterne bestod af fiskebestande, som ikke blev vurderet. De indikatorer, som STECF har beregnet, viser imidlertid, at flåderne var afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet.

STECF's undersøgelse viser, at flåder af fartøjer på under 10 m med aktive og passive redskaber og fartøjer på 24-40 m med krogredskaber udviste svage økonomiske resultater på lang sigt. Flåden, der består af fartøjer på under 10 m med polyvalente passive redskaber, fartøjer på 12-18 m med drivgarn og faststående garn, fartøjer på 12-18 m med tejner eller fælder og notfartøjer på henholdsvis 18-24 m og 24-40 m, var underudnyttede. Flåder, der består af fartøjer med aktive og passive redskaber, trawlere til bundfiskeri og notfartøjer samt fartøjer på 24-40 m med krogredskaber, var økonomisk bæredygtige, men der forelå ingen vurdering af den biologiske bæredygtighed.

Rumænien har ikke indgivet en rapport for 2011, og der foreligger ingen data i henhold til EF-rammen for dataindsamling.

Slovenien rapporterede om overkapacitet for de fleste af landets flåder. Slovenien planlægger at anvende offentlig støtte til skrotning i første halvdel af 2012 og vil justere fiskeriindsatsen for flere flåder.

Flåden var med 55 % inaktive fartøjer karakteriseret ved en markant underudnyttelse, men tallet inkluderer deltidsfiskeri af vandrende fiskearter.

Kendskabet til bestandenes biologiske situation er begrænset, og der er ingen vurderinger tilgængelige.

Finland har ikke anvendt retningslinjerne i sin rapport, og der er ikke brugt andre indikatorer til at vurdere kapaciteten sammenholdt med fiskerimulighederne. Finland slog fast, at landets flåde i tilfredsstillende grad er afpasset efter tilstanden af fiskeressourcerne. I 2011 blev indsatsen øget med 12,2 % i forhold til 2010, hovedsagelig inden for det pelagiske fiskeri. Af 75 højsøfartøjer var 28 % inaktive i 2011.

Sverige meddelte, at der stadig er tale om overkapacitet i flere flåder, og at problemet forsøges løst med udtagning. To ordninger har fokus på torsketrawlere. I alt er bruttotonnagen reduceret med 26 % og maskineffekten med 19 %.

Ifølge STECF var alle undersøgte flåder afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet. De flåder, der består af fartøjer på 10-12 m med passive redskaber og trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på 24-40 m, tjente derudover ikke nok til at kunne foretage store kapitalinvesteringer. Der var i visse sektorer tale om underudnyttelse.

Det Forenede Kongerige mener, at mange flåder drives bæredygtigt, fordi de udnyttede ressourcer befiskes uden at fiskeridødeligheden efter forsigtighedsprincippet overskrides, om end der er en ubalance inden for visse områder (f.eks. med hensyn til bestande, som er omfattet af genopretningsordninger). Siden oktober 2010 har en såkaldt "license parking facility" (ordning, hvor flere fiskerilicenser kan anvendes af ét fartøj) gjort det muligt for flåderne at omstrukturere. Det Forenede Kongerige har rapporteret om kapacitetsnedskæringer, men har ikke fremlagt planer for yderligere justeringer.

STECF's undersøgelser viser, at mange flåder var afhængige af bestande, som befiskes over MSY-niveauet. For flåder, der består af fartøjer på under 10 m med tejner eller fælder, og trawlere til bundfiskeri og notfartøjer på henholdsvis 12-18 m, 18-24 m og over 40 m, foreligger der ingen vurdering af afhængigheden af ressourceafhængigheden, men disse flåder nåede break-even.

5. KONKLUSIONER

Denne gennemgang af medlemsstaternes bestræbelser for at opnå en bæredygtig ligevægt mellem flådekapaciteten og fiskeressourcerne beviser, at den europæiske fiskerflådes kapacitet stadig er for stor. Til trods for at mange europæiske fiskerflåder i løbet af det sidste årti er blevet reduceret, er mange fartøjer i en række medlemsstater underudnyttede og når ikke break-even. Mange fartøjer har ligeledes for små indkomster til at kunne foretage de fornødne investeringer i f.eks. modernisering af fartøjer og udstyr.

I den periode, som undersøgelsen vedrører, var for mange flåder afhængige af overfiskede bestande hvad angår niveauet for maksimalt bæredygtigt udbytte, som en af de vigtigste målsætninger i reformen af den fælles fiskeripolitik.

Den nuværende flådeforvaltningspolitik har ikke haft held til at skabe ligevægt mellem flåderne og de ressourcer, de udnytter. Det er ikke nok at forlade sig på, at de nationale flådekapacitetslofter, som udtrykkes i fartøjets størrelse (BT) og maskineffekt (kW), respekteres.

Sikring af ligevægten mellem flådekapaciteten og fiskeressourcerne er et af de vigtigste emner i reformen af den fælles fiskeripolitik. Hovedansvaret for flådeforvaltningen påhviler medlemsstaterne. Overkapitalisering af flåderne og fortsat afhængighed af bestande, som befiskes over niveauet for maksimalt bæredygtigt udbytte, er bevis på, at der er brug for bedre redskaber til flådeforvaltning i den fælles fiskeripolitik efter reformen. Det kræver, at medlemsstaterne forvalter deres flåder, så disse er økonomisk levedygtige og udnytter fiskebestandene under niveauet for maksimalt bæredygtigt udbytte.

Bilag 1 Oplysningernes kvalitet

1 Kvalitative og beskrivende oplysninger

Problematiske områder, hvor der mangler oplysninger i de nationale rapporter, eller disse er begrænsede, er markeret med "X" i nedenstående tabel.

	Forholdet mellem flåderne og fiskeriet	Flådeudvikling	Redegørelse for indsatsbegrænsningsordninger	Virkninger af indsatsbegrænsningsordninger	Vurdering af flådeforvaltning	Planer for forbedring af flådeforvaltningens ordning	Redegørelse for overholdelse af tilgangs- og afgangsortninger	Ændringer i administrative procedurer	Vurdering af ligevægt
BE			X	X					
BG	X			X		X		X	
CY									
DE			X	X	X	X			X
DK									
EE			X	X	X			X	X
EL					X	X		X	X
ES									
FI	X					X		X	X
FR	X	X	X		X		X		X
IE					X	X			
IT									
LT	X				X	X	X		X
LV				X		X			X
MT	X	X			X			X	
NL			X			X		X	X
PO					X				
PT				X					
RO	X	X	X	X	X	X	X	X	X
SI	X					X			X
SE				X		X	X		
UK	X	X			X	X			X

Kilde: Tabel 5.3. i rapport STECF-12-18 "Review of national reports on Member States' efforts to achieve balance between fleet capacity and fishing opportunities".

2 Kvantitativ information

For at kunne vurdere, hvorvidt en flåde er afhængig af bestande, som befiskes over MSY-niveauet, skal der foreligge kvantitative vurderinger af fiskebestandene. Disse oplysninger foreligger for de fleste bestande i Østersøen og Nordsøen, mens oplysningerne om det Keltiske Hav er ufuldstændige. I Middelhavet fisker mange flåder efter bestande, hvis status er ukendt, men der indhentes løbende ny viden på dette område. Selvom nogle medlemsstater har fremlagt oplysninger om fangstrater, kan de ikke bruges til at drage konklusioner om bæredygtighed.

De fleste medlemsstaters rapporter besvarede ikke det spørgsmål om fiskerflådernes ligevægt, der er defineret i EF-rammen for dataindsamling. Dette påvirker den kvantitative vurdering af ligevægten, fordi de tilgængelige oplysninger ikke svarer til de flåder, der bliver undersøgt.

Der er ligeledes brug for, at medlemsstaterne indsender data om fangsterne og værdien af fangsterne for hver flåde. Disse oplysninger kræves i henhold til EF-rammen for dataindsamling, men det er ikke alle medlemsstater, der har fremlagt dem.

For nogle medlemsstater manglede der enten oplysninger om afkast af materielle anlægsaktiver, eller oplysningerne var ufuldstændige.

Der foreligger for de fleste medlemsstaters vedkommende - i henhold til EF-rammen for dataindsamling - data om antallet af inaktive fartøjer efter længdeklasse (uanset målbestand eller redskabstype). I nogle tilfælde er kvaliteten af denne datakilde dog tvivlsom.

De fleste af medlemsstaternes nationale rapporter indeholder den tekniske indikator (et fartøjs gennemsnitlige antal havdage divideret med flådens maksimale antal havdage), men oplysningerne var ikke fuldstændige. Syv medlemsstater medtog ikke den tekniske indikator i deres nationale rapporter.

Bilag 2

Tabel 2.1: Overholdelse af loftet over til- og afgange pr. 31. december 2011 (undtagen regioner i den yderste periferi)

	GT			kW		
	GT	MAX GT	A/B	kW	MAX kW	C/D
	A	B		C	D	
	at 31/12/2011			at 31/12/2011		
BE	15.326	18.864	81,24%	49.135	51.585	95,25%
BG	7.373	8.023	91,89%	61.307	66.093	92,76%
DK	64.503	88.604	72,80%	232.469	313.976	74,04%
DE	64.294	71.114	90,41%	148.277	167.089	88,74%
EE	14.281	21.630	66,02%	38.915	52.739	73,79%
IE	59.571	77.334	77,03%	182.307	210.083	86,78%
EL	83.807	88.122	95,10%	483.390	492.999	98,05%
ES	373.465	397.752	93,89%	841.788	909.704	92,53%
FR	153.998	176.362	87,32%	701.022	772.971	90,69%
IT	175.393	183.964	95,34%	1.056.757	1.112.589	94,98%
CY	4.213	11.013	38,26%	45.329	47.909	94,62%
LV	34.725	47.202	73,57%	52.684	60.458	87,14%
LT	45.216	73.489	61,53%	54.357	73.516	73,94%
MT	7.996	14.890	53,70%	77.489	95.792	80,89%
NL	135.585	166.384	81,49%	288.415	350.736	82,23%
PL	33.379	38.254	87,26%	82.890	91.637	90,45%
PT	86.826	94.805	91,58%	299.565	314.912	95,13%
RO	934	1.874	49,85%	7.714	6.296	122,53%
SI	1.002	1.057	94,75%	10.763	10.974	98,08%
FI	16.028	18.207	88,03%	171.167	182.375	93,85%
SE	29.642	42.778	69,29%	170.472	211.038	80,78%
UK	202.317	231.747	87,30%	810.306	914.989	88,56%
Σ 31/12/2011	1.609.873	1.873.469	85,93%	5.866.515	6.510.460	90,11%

NB: Data fra EU's fiskerfartøjsregister, status pr. 1. september 2012 (Rumænien: status pr. 1. marts 2012)

Bilag 3

Tabel 3.1 Udvikling i medlemsstaternes flåder (fartøjer, tonnager og maskineffekt) i løbet af 2011 (undtagen regioner i den yderste periferi)

	N	GT	kW	N	GT	kW	Δ N (%)	Δ GT (%)	Δ kW (%)
	31/12/2010			31/12/2011			Δ 2010-2011		
BE	89	15.812	51.198	86	15.326	49.135	-3,4%	-3,1%	-4,0%
BG	2340	7.931	63.444	2.336	7.373	61.307	-0,2%	-7,0%	-3,4%
DK	2.820	66.007	240.115	2.786	64.503	232.469	-1,2%	-2,3%	-3,2%
DE	1.671	67.216	158.225	1.580	64.294	148.277	-5,4%	-4,3%	-6,3%
EE	934	14.671	40.205	923	14.281	38.915	-1,2%	-2,7%	-3,2%
IE	2.060	64.576	185.334	2.092	59.571	182.307	1,6%	-7,7%	-1,6%
EL	17.165	86.919	503.554	16.658	83.807	483.390	-3,0%	-3,6%	-4,0%
ES	9.895	387.527	873.921	9.571	373.465	841.788	-3,3%	-3,6%	-3,7%
FR	4.719	158.841	713.684	4.640	153.998	701.022	-1,7%	-3,0%	-1,8%
IT	13.450	185.398	1.106.479	13.063	175.393	1.056.757	-2,9%	-5,4%	-4,5%
CY	1004	4.145	43.071	1.080	4.213	45.329	7,6%	1,7%	5,2%
LV	786	40.804	61.455	731	34.725	52.684	-7,0%	-14,9%	-14,3%
LT	171	45.965	54.395	151	45.216	54.357	-11,7%	-1,6%	-0,1%
MT	1091	11.900	85.314	1.054	7.996	77.489	-3,4%	-32,8%	-9,2%
NL	743	130.623	289.246	740	135.585	288.415	-0,4%	3,8%	-0,3%
PL	793	37.268	86.899	790	33.379	82.890	-0,4%	-10,4%	-4,6%
PT	7.175	86.969	300.677	7.110	86.826	299.565	-0,9%	-0,2%	-0,4%
RO	475	1.181	6.656	502	934	7.714	5,7%	-20,9%	15,9%
SI	184	1.003	10.859	184	1.002	10.763	0,0%	-0,1%	-0,9%
FI	3.366	16.684	172.884	3.332	16.028	171.167	-1,0%	-3,9%	-1,0%
SE	1.360	32.945	178.232	1.368	29.642	170.472	0,6%	-10,0%	-4,4%
UK	6.481	207.641	827.737	6.453	202.317	810.306	-0,4%	-2,6%	-2,1%
Σ	78.772	1.672.025	6.053.585	77.230	1.609.873	5.866.515	-2,0%	-3,7%	-3,1%

NB: Data fra EU's fiskerfartøjsregister, status pr. 1. september 2012 (Rumænien: status pr. 1. marts 2012)

Bilag 4

Tabel 4.1 EFF-støtte til endeligt ophør (fra 2007 til den 31. juli 2012)

	% S	NS	% R	NR	%S + %R	S+R
IE	97%	46	0,00%	0	97%	46
MT	55%	15	0,00%	0	55%	15
FR	52%	473	0,00%	0	52%	473
IT	38%	1067	1,60%	7	40%	1074
EL	33%	796	0,00%	0	33%	796
BE	32%	9	0,00%	0	32%	9
NL	24%	23	0,00%	0	24%	23
ES	23%	668	0,10%	1	23%	669
SE	21%	30	0,50%	1	21%	31
DK	20%	69	0,00%	0	20%	69
LV	17%	134	0,80%	8	18%	142
LT	12%	32	0,40%	1	13%	33
PT	11%	65	0,00%	0	11%	65
BG	10%	21	0,00%	0	10%	21
CY	9%	14	0,00%	0	9%	14
UK	8%	97	0,00%	0	8%	97
PL	6%	73	0,20%	5	6%	78
EE	4%	16	6,30%	10	10%	26
RO	1%	5	0,70%	5	2%	10
DE	0%	0	0,00%	0	0%	0
FI	0%	0	0,00%	0	0%	0
SI	0%	0	0,00%	0	0%	0
EU	22%	3653	0,50%	38	22%	3691

Kilde: Medlemsstaternes oplysninger fremsendt på formel anmodning fra GD MARE (august 2012) om samlede EFF-data for perioden fra den 1. juli 2007 til den 31. juli 2012

% S: EFF's hidtidige støtte til ophugning i procent

NS: Antal ophugninger (fartøjer)

% R: EFF's støtte til overførsel af fartøjer i procent

NR: Antal overførsler af fartøjer

% S + % R: Ophugning + overførsel i alt i procent

Bilag 5

Indikatorer anvendt af STECF

"Indikator for bæredygtig fangst" er et gennemsnit af fiskeridødeligheden for de fiskebestande, der udnyttes af hver flåde, hvor gennemsnittet beregnes ved at vægte den økonomiske betydning af hver bestand i fangsterne. Hvis indikatoren er 1, bliver bestandene gennemsnitligt udnyttet på niveauet for maksimalt bæredygtigt udbytte. For værdier over 1 er flåden – gennemsnitligt set - afhængig af overfiskede bestande og vice versa. Der tages her ikke højde for det faktum, at visse bestande i blandede fangster kan være mere eller mindre alvorligt overfiskede eller nedfiskede, ej heller for betydningen af andre flåders udnyttelse af ressourcerne.

Der anvendes to "indikatorer for økonomisk bæredygtighed". "Afkast af materielle anlægsaktiver" (dvs. afkast af investeringer) er målestokken for langvarig økonomisk sundhed. Den måler nettooverskuddet divideret med værdien af kapitalinvesteringerne. Hvis værdien er højere end den risikofrie rentesats andre steder (nominelt 2 %), er flåden økonomisk sund og i stand til at kunne foretage store kapitalinvesteringer, når det er nødvendigt. Hvis afkastet af de materielle investeringer er under 2 %, betyder det, at disse investeringer finansielt ikke er noget værd, fordi det vil give større afkast at investere midlerne andetsteds.

Forholdet "løbende indkomst/break-even" er målestokken for kortsigtet økonomisk levedygtighed. Hvis værdien er mindre end 1, kan fartøjerne ikke dække deres driftsomkostninger og er nødt at stoppe fiskeriet, når de løber tør for penge. Er værdien over 1, kan fartøjerne dække deres driftsomkostninger, men det betyder dog ikke, at de kan generere tilstrækkelig indkomst til at kunne foretage store kapitalinvesteringer.

Der anvendes to indikatorer til vurdering af, hvorvidt fartøjer er "fuldt udnyttede". Den tekniske indikator defineres som forholdet mellem det gennemsnitlige antal havdage divideret med den pågældende aktivitets maksimale fisketid. Indikatoren er 1, når alle fartøjer fisker så meget som muligt, selvom fiskesæsonen er kort. Værdier på under 1 viser, at dele af flåden fisker mindre, end de er i stand til. En tærskelværdi på 70 % er som regel tegn på markant underudnyttelse. Visse fartøjer fisker imidlertid ikke hele året og er inaktive. Hvis der er mange inaktive fartøjer i en fiskerflåde, er det tegn på, at flåden ikke er i ligevægt med ressourcerne.